

PASTABŲ DERINIMO LENTELĖ DĖL
LIETUVOS RESPUBLIKOS GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. X-764 1, 3, 6, 9, 10,
12, 16, 20, 21, 22, 23, 32, 33, 34, 35, 38 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 34¹, 35¹ STRAIPSNIAIS IR PRIEDU
ĮSTATYMO PROJEKTO

Eil. Nr.	Institucija	Pastaba, pasiūlymas	Atsižvelgta / neatsižvelgta (paaiškinimai)
1.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-01-31 raštas Nr.8	„11. Aglomeracija – urbanizuotose ar urbanizuojamose teritorijose esanti viešosios geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorijos dalis, kurioje susidaro 2000 ir daugiau gyventojų ekvivalento (toliau – GE) atitinkanti tarša ir kurioje susidaranti nuotekos turi būti surenkamos centralizuotomis nuotekų surinkimo sistemomis arba sutvarkomos nuotekų tvarkymo įrenginiais.“	Neatsižvelgta. Siekiant užtikrinti darnų teritorijos vystymą (geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros kūrimą), planuojama infrastruktūros plėtra turi apimti tiek jau užstatytas (urbanizuotas), tiek ir numatytas užstatyti teritorijas (urbanizuojamas).
2.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-01-31 raštas Nr.8 Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 2018-02-06 raštas Nr. 19-375(4.7) Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacijos 2018-02-01 raštas Nr. P7/18-014	4. Kategoriškai nepritariame Projektu keičiamo Įstatymo 3 straipsnio papildymui 16 ³ dalimi, taip pat Projektu į Įstatymą kaip specialųjį teisės aktą perkeliams nuostatomis (Projektu keičiamo Įstatymo 16 str. 18, 19 ir 20 d. 32 str. 6 d., 35 str. 2, 3 d., 37 str. 1 d. ir kt.), susijusioms su karšto vandens tiekimu, nes ši veikla priskiriama energetikos sričiai. Šiomis Projekto nuostatomis perkeliama geriamojo vandens tiekėjams pareiga tiekti karštą vandenį, skirstyti vartotojams apmokėti karšto vandens kiekius, įrengti karšto vandens apskaitos prietaisus ir juos eksploatuoti, taip pat vykdyti kitas šilumos ūkio funkcijas. Visiškai neatsižvelgta į tai, kad butams įrengtus karšto vandens apskaitos prietaisus apskaitai naudoja šilumos (karšto vandens) tiekėjai karštam vandeniui ar šilumai, patiektai su karštu vandeniu ir karšto vandens cirkuliacijai, apskaityti ir paskirstyti vartotojams. Geriamojo vandens tiekėjai bus priversti dengti ne tik geriamojo vandens, bet ir karšto vandens gamybos ir tiekimo sąnaudas. Pažymėtina, kad geriamojo vandens tiekėjo funkcija yra užtikrinti nepertraukiamą geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymo paslaugą, eksploatuoti ir prižiūrėti vandentiekio ir nuotakyno infrastruktūrą ir kt. Šiuo atveju įstatymiškai siekiama Energetikos ministerijai pavaldžių šilumos tiekėjų funkcijas perduoti vykdyti geriamojo vandens tiekėjams, kurių teikiamos paslaugos susijusios su aplinkosauginiais aspektais. Be to, iš Projekto neaišku, kas yra atsakingas už karšto vandens vartotojo gaunamą galutinį produktą – karštą vandenį. Dėl nurodytų priežasčių iš Projekto prašome išbraukti nuostatas, susijusias su geriamojo vandens tiekimu karštam vandeniui ruošti. Projekto rengėjui neatsižvelgus į šią	Neatsižvelgta. Vykdam LR Vyriausybės 2017-06-28 nutarimą Nr. 521 „Dėl Antano Algimanto Miškinio peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo“, kuriuo pavesta Aplinkos ministerijai parengti ir pateikti Vyriausybei Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo projektą, reglamentuojant geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo teises ir pareigas, kai daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme įtvirtintą 2-ąją apsirūpinimo karštu vandeniu būdą: šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti perkamas iš geriamojo vandens tiekėjo, Įstatymo projektas papildytas naujomis nuostatomis, <u>reglamentuojant geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo bei daugiabučių namų butų ir kitų patalpų savininkų santykius, teises ir pareigas</u> , atsirandančius naudojant geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti, kai daugiabučių namų butų ir kitų patalpų savininkai pagal Šilumos ūkio įstatymą pasirenka 2-ąją apsirūpinimo karštu vandeniu būdą: šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti perkamas iš geriamojo vandens tiekėjo. Vadovaujantis LR energetikos ministro 2009 m. lapkričio 26

		pastabą, vandens tiekėjai turės ženklų išlaidų informacinėms apskaitos sistemoms parengti, karšto vandens apskaitos prietaisų įsigijimui, eksploatacijai ir priežiūrai, atsiskaitomų ir neatsiskaitomųjų apskaitos prietaisų patikrų atlikimui, žmoniškųjų išteklių resursų pokyčiams ir kt.. Dėl to prašome iš Projekto išbraukti nuostatas dėl Įstatymo 3 straipsnio papildymo 16³ dalimi bei nekeisti Įstatymo 16 straipsnio 18, 19 ir 20 dalių, 32 straipsnio 6 dalies, 35 straipsnio 2, 3, 5 ir 7 dalių (paliekant galioti šių straipsnių aktualią Įstatymo redakciją) bei išbraukiant Įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 15 punktą.	d. įsakymo Nr. 1-229 „Dėl pastato šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros tvarkos aprašo“ nuostatomis, prie šilumos tiekimo sistemos prijungtas daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos, bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias butų ir kitų patalpų savininkams, taip pat šilumos punktus, tiek nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, tiek butų ir kitų patalpų savininkams, <i>turi prižiūrėti (eksploduoti) pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas</i>. Prižiūrėtojas atsako už: reikiamą temperatūrą butuose; <i>karšto vandens temperatūrą</i>; kokybišką pastato šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūrą; vidaus šildymo sistemų avarijų likvidavimą ir t.t.
3.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-01-31 raštas Nr.8 Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacijos 2018-02-01 raštas Nr. P7/18-014 Lietuvos savivaldybių asociacijos 2018-02-06 raštas Nr. (6)-SD-69	5. Nepritariame Projektu keičiamo Įstatymo 3 straipsnio papildymui 16³ dalimi, kurioje pateikta sąvoka „Karšto vandens apskaitos prietaisai – vartotojų sunaudoto geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju už sunaudotą geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti, kai vartotojai daugiabučiuose namuose Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka Šilumos ūkio įstatyme įtvirtintą apsirūpinimo karštu vandeniu būdą – šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamas vanduo karštam vandeniui ruošti iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo“. Ši sąvoka prieštarauja Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 2 straipsnio 4 daliai, kurioje nurodyta, kad „Atsiskaitomieji karšto vandens apskaitos prietaisai – vartotojų sunaudoto karšto vandens kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su tiekėju už sunaudotą karštą vandenį“. Dėl to analogiškų sąvokų naudojimas tiek Projekte, tiek Šilumos ūkio įstatyme, tačiau išreiškiančių skirtingas reikšmes, sukeltų teisinį dviprasmiškumą. Karšto vandens apskaitos prietaisai, pagal kuriuos siūloma matuoti patiekto geriamojo vandens kiekį karštam vandeniui ruošti ir kurie yra įrengti vartotojo bute, patalpoje, yra skirti matuoti ne geriamajam, bet kokybiškai naujam produktui – karštam vandeniui. Be to, Projekto rengėjų siūloma Įstatymo 3 straipsnio 16³ dalis prieštarauja Šilumos ūkio įstatymo 15 straipsnio 1 daliai, nustatančiai, kad „<...> Nupirkto geriamojo vandens kiekis nustatomas pagal atsiskaitomojo apskaitos prietaiso, vandens tiekėjo	Neatsižvelgta. Žiūrėti 2 pastabą.

		įrengto pastate prieš karšto vandens ruošimo įrenginius, rodmenis. <...>“. Jei nepaisant paminėto, Projekte būtų palikta Įstatymo 3 straipsnio 16³ dalis, siūlome šią dalį keisti taip: „16³. Karšto vandens apskaitos prietaisai – vartotojų sunaudoto geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis vartotojai atsiskaito su namo administratoriumi (daugiabučio namo savininkų bendrija, bendro naudojimo objektų administratoriumi ar jungtinės veiklos sutartimi įgaliotu asmeniu), o pastarieji atsiskaitoma su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju už sunaudotą geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti, kai vartotojai daugiabučiuose namuose Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka Šilumos ūkio įstatyme įtvirtintą apsirūpinimo karštu vandeniu būdą – šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo.“	
4.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-01-31 raštas Nr.8 Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacijos 2018-02-01 raštas Nr. P7/18-014	11. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2016 m. vasario 17 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. 3K-3-107-695/2016, nurodė, kad „<...> vietovės viešojo vandens tiekimo teritorijai priskiriamos ne pagal geografinį patekimą į tam tikros gyvenamosios vietovės ribas, o pagal atitiktį Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme nustatytiems kriterijams. <...>“. Atsižvelgdami į tai, siūlome Projektu keičiamo Įstatymo 12 straipsnio 6 dalyje nurodyti, kad ne tik miestai, miesteliai ir kaimai, tačiau ir gyvenamosios teritorijos gali būti priskirtos prie viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijos. Iš to seka, kad ne viso miesto, kaimo ar miestelio teritorija yra priskiriama viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijai, o tik ta dalis, kuri atitinka įstatymo nuostatą. Be to, koreguotini kriterijai, pagal kuriuos savivaldybės teritorija įtraukiama į savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritoriją tam, kad viešasis geriamojo vandens tiekėjas nebūtų priverstas tiesti infrastruktūrą neapibrėžtu atstumu. Atsižvelgdami į tai, siūlome Projektu keičiamo Įstatymo 12 straipsnio 6 dalį išdėstyti taip: „6. Į savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritoriją įtraukiama savivaldybės teritorija (miestai, miesteliai, kaimai, gyvenamosios vietovės), atitinkanti nors vieną abu kriterijus iš šių kriterijų: 1) geriamuoju vandeniu aprūpinama ir \ arba teikiamos nuotekų tvarkymo paslaugos ne mažiau kaip 50 asmenų,	Neatsižvelgta. Gyvenamosios vietovės samprata apibūdinta LR teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme. Šio įstatymo 1 str. nustatyta, kad „Lietuvos Respublikos teritorija skirstoma į administracinius vienetus, kurie susideda iš gyvenamųjų vietovių <...> gyvenamosios vietovės skirstomos į miesto ir kaimo gyvenamąsias vietoves. Miesto gyvenamosioms vietovėms priskiriami miestai, kaimo gyvenamosioms vietovėms priskiriami miesteliai, kaimai ir viensėdžiai <...>“, t. y. visa mūsų šalies teritorija susideda iš gyvenamųjų vietovių. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekte sukonkretinama, kad į savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritoriją įtraukiama savivaldybės teritorija (miestai, miesteliai, kaimai). Pastaboje nėra pagrindžiama, kodėl savivaldybei arba savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamai įmonei priklausanti naudoti tinkama geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūra, turėtų būti nutolusi ne toliau nei 50 metrų atstumu iki gyvenamųjų būstų.

		deklaravusių gyvenamąją vietą šioje vietovėje; 2) yra savivaldybei arba savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamai įmonei priklausanti naudoti tinkama geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūra, nutolusi ne toliau nei 50 metrų atstumu iki gyvenamųjų būstų.“	
5.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-01-31 raštas Nr.8	18. Paviršinių nuotekų tvarkytojas tvarko visos teritorijos, kurioje jis paskirtas paviršinių nuotekų tvarkytoju, paviršines nuotekas ir neskiria būtinųjų sąnaudų, kurios reikalingos paslaugų organizavimui vartotojams, o kurios abonentams. Dėl to kaina turi būti pagrįsta būtinosiomis sąnaudomis, susijusiomis su paviršinių nuotekų tvarkymo veikla ir paslaugų organizavimu tiek vartotojams, tiek abonentams. Atsižvelgiant į tai, siūloma pakeisti Projektu keičiamo Įstatymo 33 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip: „3. Paviršinių nuotekų tvarkytojų teikiamų paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kaina nustatoma vadovaujantis šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais principais, ir turi būti pagrįsta būtinosiomis sąnaudomis, susijusiomis su paviršinių nuotekų tvarkymo veikla ir paslaugų organizavimu vartotojams ir abonentams, atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą. Paviršinių nuotekų tvarkytojas teisės aktų nustatyta tvarka užtikrina vykdomos veiklos paviršinių nuotekų tvarkymo sektoriuje efektyvumą ir sąnaudų pagrįstumą.“	Neatsižvelgta. Pateiktas siūlymas nesusijęs su Įstatymo pakeitimą paskatinusiomis priežastimis ir projekto tikslais. Pateikto siūlymo įvertinimui reikalinga gilesnė analizė, o šiuo metu svarbu Įstatymo pakeitimus patvirtinti kuo greičiau, siekiant tinkamai įgyvendinti direktyvą 91/271/EEB dėl miestų nuotekų valymo.
6.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-01-31 raštas Nr.8	21.Siekiant pašalinti dažnai pasitaikantį neapibrėžtumą, kai senos kainos galiojimas yra pasibaigęs, o nauja kaina dar neįsigaliojusi, siūloma pakeisti Projektu keičiamo Įstatymo 34 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip: „12. Savivaldybių tarybų nustatytos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinės kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinės kainos perskaičiuojamos kiekvienais metais. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotos bazinės kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotos bazinės kainos galioja 12 mėnesių nuo šių kainų įsigaliojimo dienos galioja iki naujų kainų įsigaliojimo.“	Neatsižvelgta. Atsisakius nuostatos, kad „bazinės kainos galioja 12 mėnesių nuo kainų įsigaliojimo dienos“, nebus neiškus kitos kainos derinimo ir nustatymo periodas. Pažymėtina, kad kainos galioja ir pasibaigus 12 mėnesių laikotarpiui (Vilniaus apygardos administracinis teismas 2013 m. spalio 2 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. I-2955-484/2013).
7.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-05-08 Nr.50	Kategoriškai nepritariame Projekto 16 straipsniu keičiamo Įstatymo 35 straipsnio pakeitimams, kuriais siūloma nustatyti tokią pačią atsiskaitymo tvarką tiek už geriamąjį vandenį, tiek už karštam vandeniui ruošti patiektą geriamąjį vandenį, kai pasirenkamas Šilumos ūkio įstatyme numatytas apsirūpinimo karštu vandeniu būdas – šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam	Neatsižvelgta. Žiūrėti 2 pastabą.

vandeniui ruošti – iš geriamojo vandens tiekėjo (toliau – 2-as apsirūpinimo karštu vandeniu būdas), t. y. nustatoma, jog už karštam vandeniui ruošti patiektą geriamąjį vandenį atsikaitoma pagal butų karšto vandens skaitiklius ir nenumatoma galimybė 2-ą apsirūpinimo karštu vandeniu būdą pasirinkusiems karšto vandens vartotojams išdalinti skirtumą, susidariusį tarp įvadinio į šilumokaitį apskaitos prietaiso rodmenų ir butų karšto vandens skaitiklių rodmenų.

Pirma, siūlomas reglamentavimas prieštarauja Šilumos ūkio įstatymo 15 straipsnio 1 daliai („Nupirkto geriamojo vandens kiekis nustatomas pagal atsiskaitomojo apskaitos prietaiso, vandens tiekėjo įrengto pastate prieš karšto vandens ruošimo įrenginius, rodmenis“).

Antra, siūlomu reglamentavimu iš esmės iškreiptas apsirūpinimo karštu vandeniu būdų skirstymas į centralizuotai paruošto karšto vandens pirkimą iš karšto vandens tiekėjo (1-as apsirūpinimo karštu vandeniu būdas) ir šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimą iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti pirkimą iš geriamojo vandens tiekėjo (2-as apsirūpinimo karštu vandeniu būdas). Tiesiog **Projektu Šilumos ūkio įstatyme deklaruojamas 2-as būdas iš esmės išnyktų, nes pagal vartotojui tenkančią riziką jis taptų iš esmės 1-u apsirūpinimo karštu vandeniu būdu su ta išimtimi, kad karšto vandens tiekėjo funkcijas vykdytų geriamojo vandens tiekėjas.**

Asociacija nepritaria Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos siūlymui Įstatyme reglamentuoti klausimus, susijusius su apsirūpinimu karštu vandeniu, t.y. nustatyti pareigą vandens tiekėjams iki butų tiekti geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti, įrengti karšto vandens apskaitos prietaisus ir juos eksploatuoti. Jei būtų pritarta siūlymui, jog 2-o apsirūpinimo karštu vandeniu būdo atveju už geriamąjį vandenį, patiektą karštam vandeniui ruošti daugiabučių namų karšto vandens ruošimo įrenginiuose, atsiskaitoma ne pagal įvadinį į šiuos įrenginius (kaip yra iki šiol), o pagal butų karšto vandens skaitiklius, tai vandens tiekėjai būtų priversti dengti ne tik geriamojo vandens, bet ir karšto vandens sąnaudas (informacinėms apskaitos sistemoms parengti, karšto vandens apskaitos prietaisų įsigijimui, eksploatacijai ir priežiūrai, kt.). Pažymėtina, kad vandens tiekėjo funkcija yra užtikrinti nepertraukiamą geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymo paslaugą, eksploatuoti ir prižiūrėti vandentiekio ir nuotakyno

		infrastruktūrą ir kt., todėl nėra jokio pagrindo jam perkelti šilumos tiekėjų funkcijas. Trečia, siūlomas reglamentavimas prieštarauja teismų suformuotoms teisės taikymo ir aiškinimo taisyklėms, aiškinant 2-o apsirūpinimo karštu vandeniu būdo esmę. Detaliausiai tai atsispindi iš norminės administracinės bylos, kurioje Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nurodė, kad „nagrinėjamu atveju ginčijamose Taisyklių nuostatose yra reguliuojami teisiniai santykiai, susiję su šilumos bei geriamojo vandens, kaip sudėtinių dalių karštam vandeniui ruošti, tiekimu bei atsiskaitymu už juos – šiuo atveju šiluma bei geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti nėra patiekiamas betarpiškai vartotojams, nes vartotojams (butams) yra patiekiamas kokybiškai kitas produktas – karštas vanduo. Taigi darytina išvada, jog pareiškėjo nurodytos Energetikos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies bei Geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo įstatymo 23 straipsnio 1 dalies nuostatos reguliuoja kitus, nei įtvirtinta ginčijamose Taisyklių nuostatose, teisinius santykius. Todėl pripažintina, jog Taisyklių 185.2.1 ir 185.2.2 punktai nurodyta apimtimi neprieštarauja Energetikos įstatymo 12 straipsnio 1 daliai bei Geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo įstatymo 23 straipsnio 1 daliai. Kita vertus, įvertinus šioje norminėje administracinėje byloje aktualaus apsirūpinimo karštu vandeniu būdo specifiką, <u>būtinybė atsiskaityti už šilumą bei geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti pagal atitinkamus skaitiklius, įrengtus prieš karšto vandens ruošimo įrenginį, išplaukia iš pačios šio apsirūpinimo karštu vandeniu būdo esmės</u>, todėl ginčijamas teisinis reguliavimas nurodyta apimtimi negali būti pripažintas prieštaraujančiu ir Šilumos ūkio įstatymo 15 straipsnio 1 daliai“ (<i>Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2011-12-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. I-442-18/2011, „Administracinė jurisprudencija“, Nr. 22, 2011 m.</i>). Dėl nurodytų priežasčių iš Projekto prašome išbraukti nuostatas, susijusias su geriamojo vandens tiekimu karštam vandeniui ruošti.	
8.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-05-08 Nr.50	Siūlytina papildyti Projekto 11 straipsniu keičiamo Įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 3 punktą taip: „3) siekiant užtikrinti individualių nuotekų tvarkymo kontrolę, teikti informaciją apie nuotekų valymo (ar) kaupimo įrenginius, susidarančių nuotekų ir perduodamus	Neatsižvelgta. Ši prievolė numatyta paslaugos teikėjams, todėl netikslinga dubliuoti gyventojams.

		kitiems asmenims tvarkyti nuotekų kiekius aplinkos ministro nustatyta tvarka;	
9.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-05-08 Nr.50	Europos Komisija 2017-02-15 raštu pradėjo pažeidimo tyrimo procedūrą dėl Direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (toliau – Direktyva) pažeidimo. Direktyvos 3 straipsnio ir I priedo A dalies pažeidimas visose aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 2000 gyventojų ekvivalentą Europos Komisijos 2017-02-15 rašte (žr. rašto 14 psl.) be kita ko grindžiamas Lietuvos Respublikoje galiojančia nuostata, kurioje įtvirtintas privalomas reikalavimas prisijungti prie nuotekų surinkimo sistemos tik tada, kai individualios ar kitokios tinkamos sistemos (ITS) neatitinka teisės aktų reikalavimų. Pastebėtina, jog Projekto 11 straipsniu paliekama ta pati Įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostata, su kurios buvimu Europos Komisija grindžia Direktyvos pažeidimą. Atsižvelgdami į tai, prašome numatyti Projektu keičiamame Įstatyme besąlyginę asmenų pareigą aglomeracijose prisijungti jiems nuosavybės teise priklausančią geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos viešosios geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, nutiestos iki šių asmenų turto ribos.	Neatsižvelgta. Direktyvos 3 straipsnyje nustatyta „kai nuotekų surinkimo sistemų įrengimas nėra pateisinamas dėl to, kad tokia sistema neduotų naudos aplinkai, arba dėl to, kad ji per daug brangiai kainuotų, yra naudojamos atskiros individualios sistemos arba kitokios atitinkamos sistemos, kurios užtikrina tokį pat aplinkos apsaugos lygį.“ Atsižvelgiant į tai direktyvos nuostatos leidžia naudoti individualius įrenginius, jei jie užtikrina tokį patį apsaugos lygį.
10.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-05-08 Nr.50	Atsižvelgdami į kaimyninėje Lenkijoje galiojančią teisinį reglamentavimą, prašome Projekto 11 straipsniu keičiamo Įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytą terminą sutrumpinti nuo 12 iki 6 mėnesių nuo savivaldybės pranešimo, per kurį asmuo privalo jam nuosavybės teise priklausančią geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą prijungti prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos viešosios geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, nutiestos iki šių asmenų turto ribos. Terminą sutrumpinimas paskatintų asmenų prisijungimus, kas sudarytų sąlygas viešąją geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą naudoti vis didesniai asmenų ratui, kas turėtų įtakos vandens paslaugų mažėjimui.	Atsižvelgta iš dalies. Projekte numatomas 9 mėnesių laikotarpis.
11.	Vartotojų teisių apsaugos tarnybos 2018-06-05 rašto Nr. 4E-693	Įstatymo projekto 7 straipsnyje siūlomame keisti Įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkte nuo 12 mėnesių iki 9 mėnesių yra sutrumpinamas terminas, per kurį vartotojai turėtų sudaryti sąlygas (gauti iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkymo prisijungimo	Neatsižvelgta. 9 mėnesių laikotarpis yra optimalus laikotarpis, per kurį vartotojai, pagal Naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo

		sąlygas, nutiesti geriamojo vandens, tiekimo ir (arba) nuotekų išleidimo tinklus, nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomoje žemėje) prijungti jiems nuosavybės teise priklausančią geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros. Įvertindami tai, kad pagal Naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimus, patvirtintus Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2015-06-23 įsakymu Nr. D1-500, su prašymu išduoti prijungimo sąlygas asmuo turi pateikti dokumentus (žemės sklypo bendraturčių rašytinį sutikimą, topografinę nuotrauką, Nekilnojamojo turto registro išrašus ir kt.), kuriems gauti vartotojui reikės nemažai laiko, be to, dėl gamtinių sąlygų šaltuoju sezonu gali būti neįmanoma geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų išleidimo tinklų statyba, manome, kad 9 mėnesių terminas yra per trumpas ir pablogintų vartotojų padėtį. Siūlome netrumpinti termino ir palikti šiuo metu įstatyme nustatytą 12 mėnesių terminą.	infrastruktūros reikalavimus, patvirtintus Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2015-06-23 įsakymu Nr. D1-500, su prašymu išduoti prijungimo sąlygas asmuo spėtų pateikti dokumentus ir taip pat savo sklype nutiesti infrastruktūrą.
12.	Vilniaus vandenys 2018-01-30 Nr. SD-479	Įstatymas reglamentuoja įvadų ir išvadų įrengimą, kitas su įvadų ir išvadų buvimu ar nebuvimu susijusias pareigas subjektams, tačiau įstatyme pateiktos sąvokos nėra konkrečios ir tikslios, dėl ko kyla praktinių įstatymo taikymo problemų. Siekiant apibrėžtumo, nuoseklumo bei aiškumo reikalinga papildyti įstatymo 3 str. patikslinant įvado ir išvado apibrėžimus. Siūlome papildyti 3 straipsnį 14¹ dalimi išdėstant ją taip: „Įvadas – ne ilgesnė kaip 50 metrų ilgio geriamojo vandens tiekimo tinklo atšaka nuo skirstomojo vamzdyno iki vartotojui ar abonentui priklausančio ar kitais teisėtais pagrindais valdomo žemės sklypo ribos, arba 5 metrų nuo kelio briaunos geriamojo vandens tiekimo tinklo atšaka link abonento arba vartotojo esamų ar būsimų statinių, jeigu nėra suformuoto žemės sklypo.“ Siūlome papildyti 3 straipsnį 14² dalimi išdėstant ją taip: „Išvadas – ne ilgesnė kaip 50 metrų ilgio nuotekų tinklo atšaka nuo skirstomojo nuotekų vamzdyno iki vartotojui ar abonentui priklausančio ar kitais teisėtais pagrindais valdomo žemės sklypo ribos, arba 5 metrų nuo kelio briaunos nuotekų tinklo atšaka link abonento arba vartotojo esamų ar būsimų statinių, jeigu nėra suformuoto žemės sklypo.“	Neatsižvelgta. „Įvado“ ir „išvado“ sąvokos reglamentuotos Aplinkos ministro įsakymu patvirtintuose Naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimuose. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 16 straipsnio 13 dalyje nustatyta, kad „geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, vandentiekio įvada ir (arba) nuotekų išvada įrengiami viešojoje geriamojo vandens tiekimo teritorijoje (valstybės ar savivaldybės teisėtais pagrindais naudojamoje teritorijoje) <...>“. Atsižvelgiant į tai, vartotojai ir abonentai neturi vystyti infrastruktūros valstybės ar savivaldybės teisėtais pagrindais naudojamoje teritorijoje.

13.	Vilniaus vandenys 2018-01-30 Nr. SD-479	Dėl geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutarties: atsižvelgiant į Projekto 12 str. (Įstatymo 32 str.) nuostatų visumą, darytina išvada, jog su vartotojais, abonentais geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartys turi būti sudaromos tik raštu, t. y. šios sutartys šalių turi būti pasirašomos fiziniu parašu. Ši nuostata nesudaro tinkamų sąlygų atnaujinti su vartotojais, abonentais jau pasirašytas geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartis ar su naujais klientais jiems patogiausiu būdu sudaryti naujas sutartis. Šis straipsnis keistinas ir dėl šių priežasčių: 1) ilgalaikis veiklos vykdymas lėmė tai, jog Viešieji tiekėjai su klientais yra sudarę skirtingų formų (turinio) sutarčių, o tai reiškia, kad tos pačios kategorijos klientams taikomos nevienodos sąlygos; 2) pasirašylose sutartyse dalis nuostatų prieštarauja šiuo metu galiojantiems teisės aktams, kadangi jiems pasikeitus sutartys su klientais nėra keičiamos, ar nebeatitinka paslaugų teikimo sąlygų; 3) siekiant sudaryti sutartį su nauju klientu ar pasikeitus teisės aktams siekiant atitinkamai pakeisti seną sutartį didelis skaičius klientų sutartinių dokumentų nepasirašo, pvz., dėl užmaršumo Viešajam tiekėjui nepateikia pasirašyto sutarties egzemplioriaus, todėl Viešieji tiekėjai privalo laikyti, jog sutartis su klientu nėra sudaryta. Atsižvelgiant į tai, Įstatyme neturėtų būti numatyta, jog geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartis privalo būti pasirašoma. Dėl išvardintų objektyvių priežasčių manytina, jog minėta sutartis gali būti sudaroma pagal Viešojo tiekėjo parengtas tipines, bendrąsias sąlygas, o šios sutarties sudarymas Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – CK) leidžiamais būdais (CK 1.64 str., 6.173 str.) galėtų būti detaliau reglamentuojamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu patvirtintose Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose. Dėl geriamojo vandens pirkimo ir pardavimo vietos: atsižvelgiant į tai, jog ši pirkimo pardavimo vieta yra numatyta Įstatyme, Projekte, ši vieta geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartyje neprivalo būti numatyta. Dėl padidėjusios ir savitosios taršos nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo: Įstatymas, Projektas numato, kad šios paslaugos gali būti teikiamos tik abonentams, bet ne vartotojams, tačiau toks reglamentavimas neatitinka realios situacijos. Viešieji tiekėjai ne kartą yra nustatę, jog vartotojai verčiasi ūkine veikla ir dėl to	Atsižvelgta iš dalies. Pritariame, kad atsižvelgiant į tai, kad pirkimo pardavimo vieta yra numatyta Įstatyme, Įstatymo projekto 32 straipsnio 2 dalyje, ši vieta geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartyje neprivalo būti numatyta. Į kitus pasiūlymus neatsižvelgta. LR civilinio kodekso 6.384 str. 1 dalis, nustatyta: Jeigu pagal sutartį abonentas yra fizinis asmuo – vartotojas, naudojantis energiją savo buitiniams reikmėms, tai sutartis laikoma sudaryta nuo vartotojo įrenginių prijungimo prie energijos tiekimo tinklų. Ši sutartis laikoma sudaryta neterminuotam laikui, jeigu joje nenumatyta ko kita. Taigi, jeigu vartotojo vandens komunikacijos yra nustatyta tvarka prijungtos prie vandens tiekėjo tinklų, tai sutartis jau yra sudaryta, nepriklausomai, ar ji pasirašyta ar ne. Dėl siūlomos 32 straipsnio 8 dalies, pirmiausia atkreipti dėmesį į tai, kad <u>sutartis galioja tik tada, kai sutarties šalys susitaria dėl visų esminių sutarties sąlygų</u> (Civilinio kodekso 6.162 straipsnio 2 dalis). Be to, bendrovė sudarydama su naujais klientais sutartį ar keisdama su esamais klientais jau sudarytas sutartis, sutartyje privalo suteikti vartotojams teisę nesutikti su bendrovės keičiama sutartimi ar daromais sutarties sąlygų pakeitimais. Tuo atveju, kai esamas bendrovės klientas atsisako pasirašyti sutartį dėl to, kad nesutinka su tam tikromis sutarties sąlygomis, tarp vartotojo ir geriamojo vandens tiekėjo sutartis laikoma sudaryta vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintomis Standartinėmis sąlygomis. Taigi, Standartinės sąlygos vartotojų atžvilgiu yra taikomos taip pat ir tuo atveju, kai vartotojai nesutinka su bendrovės keičiama sutartimi ar joje numatytais pakeitimais. Civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnyje numatyta, jog nesąžiningomis laikomos vartojimo sutarčių sąlygos, kurios šalių nebuvo individualiai aptartos ir kuriomis dėl sąžiningumo reikalavimo pažeidimo iš esmės yra pažeidžiama šalių teisių ir pareigų pusiausvyra vartotojo nenaudai. Pažymėtina, jog Teismų praktikoje laikomasi pozicijos, jog sutarties bendrąją dalį sudaro standartinės sąlygos, taikomos visiems su bendrove Sutartį sudarantiems
-----	--	--	--

	išleidžia nuotekas, kuriose yra padidėjusios, savitosios taršos komponentų. Siūlome patikslinti 32 str. išdėstant jį taip: 32 str. 3 d.: „Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose turi būti nurodyta: sutarčių sudarymo, įsigaliojimo ir nutraukimo tvarka, geriamojo vandens tiekiamo karštam vandeniui ruošti ir geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo tvarka ir sąlygos, geriamojo vandens tiekimo ir vartojimo riba, geriamojo vandens pirkimo ir pardavimo vieta, abonento ir vartotojo atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarka, suvartoto geriamojo vandens ir išleistų nuotekų kiekio nustatymo tvarka, šalių teisės, pareigos ir atsakomybė už įsipareigojimų nevykdymą (įskaitant netesybas), pretenzijų teikimo, nagrinėjimo ir ginčų sprendimo tvarka, sutarties galiojimo terminas, jos keitimo ar nutraukimo sąlygos ir tvarka“. 32 str. 4 d.: „Jeigu asmuo nėra pasirašęs sudaręs geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties arba atsisako ją sudaryti pasirašyti, tačiau jam nuosavybės teise priklausantys ar kitaip valdomi ir (arba) naudojami geriamojo vandens naudojimo įrenginiai, geriamajam vandeniui tiekti reikalingos komunikacijos ir (arba) nuotekų šalinimo įrenginiai įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka yra prijungti prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros ar naudojant paviršinių nuotekų tvarkymo sistemas paviršinės nuotekos išleidžiamos į paviršinių nuotekų tvarkytojo paviršinių nuotekų tvarkymo sistemas, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešoji sutartis laikoma sudaryta pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinės sąlygas. Šiuo atveju sunaudoto geriamojo vandens ir išleistų nuotekų kiekiai nustatomi pagal Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos aprašą. Priimtų tvarkyti paviršinių nuotekų kiekis nustatomas Paviršinių nuotekų tvarkymo reglamente nustatyta tvarka“. 32 str. 5 d.: „Abonentai ir vartotojai, kuriems geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas teikia padidėjusios ir savitosios taršos nuotekų tvarkymo paslaugas, privalo sudaryti rašytinę geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį pagal	vartotojams, o sutarties specialiojoje dalyje yra nurodomi ne bendri, bet konkrečią sutartį individualizuojantys duomenys, t. y. sutarties šalys, konkreti vartotojui teikiama paslauga, mokesčiai, civilinė atsakomybė bei kitos, konkrečiam vartotojui taikomos (netaikomos) sąlygos. Todėl Sutarties specialiosios sąlygos ir jose įtvirtintos nuostatos, su vartotojais privalo būti aptartos individualiai, jas vartotojams pasirašant bei tokiu būdu, suteikiant vartotojams galimybę su šiomis sąlygomis ir jose įtvirtintomis nuostatomis susipažinti, koreguoti tam tikras specialiųjų sąlygų nuostatas ar siūlyti jas išbraukti. Taip pat akcentuotina, jog ne visi vartotojai naudoja interneto paslaugomis. Atsižvelgiant į pasiūlymo teikime nurodytus argumentus, jog su vartotojais sutartys turi būti sudaromos tik pasirašant, kad pasikeitus imperatyviems teisės aktams, kyla sunkumų jas pakeisti, pažymėtina, kad viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir vartotojų santykiai gali būti sureguliuoti vandens tiekimo sutarčių pagrindu net ir nesant geriamojo vandens tiekėjo ir vartotojo pasirašytai sutarčiai, t. y. vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintomis Standartinėmis sąlygomis. Todėl, pasikeitus galiojantiems teisės aktams, tačiau esant geriamojo vandens tiekėjo ir buitinių vartotojų tęstiniais santykiams iki kol raštu sudarytos galiojančios sutartys nepakeistos pagal naujai įsigaliojusias imperatyvias teisės aktų nuostatas ar nesudarytos rašytinės sutartys, šalių tarpusavio santykiai būtų reguliuojami Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintomis Standartinėmis sąlygomis. Neatsižvelgta ir į pateiktą siūlymą numatyti, kad <i>ir vartotojai</i> turi mokėti už padidėjusios ir savitosios taršos nuotekų tvarkymo paslaugas, nes vadovaujantis geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 3 straipsnio 24 dalimi, nuotekų valymo kaina už padidėjusią ir savitąją nuotekų taršą – konkretiems abonentams apskaičiuota papildoma kaina už nuotekų valymą, kai abonentų nuotekų teršalų koncentracijos yra didesnės už nustatytas bazines koncentracijas ir (ar) kurių sudėtyje yra savitosios nuotekų taršos komponentų. Siekiant nustatyti ar vartotojų nuotekos
--	---	---

	viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo teisės aktų nustatyta tvarka parengtas tipinės, bendrąsias sąlygas. Jeigu abonentas, vartotojas atsisako pasirašyti sudaryti viešąją geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo sutartį, geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi teisę nutraukti paslaugų teikimą“. Viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas padidėjusios ir savitosios taršos nuotekų tvarkymo paslaugas teikia ir vartotojams, jei viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nustato, kad objekte, kuriame teikiamos geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo paslaugos, vykdoma ūkinė veikla. 32 str. 6 d.: „Vartotojai daugiabučiuose namuose Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka priėmę sprendimą apsirūpinti karštu vandeniu būdu – šilumą karštam vandeniui ruošti pirkti iš šilumos tiekėjo, o geriamąjį vandenį iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, privalo su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju sudaryti rašytinę geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį pagal viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo teisės aktų nustatyta tvarka parengtas tipinės, bendrąsias sąlygas. Jeigu vartotojas atsisako pasirašyti sudaryti minėtą viešąją geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo sutartį, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešoji sutartis laikoma sudaryta pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas“. 32 str. 7 d.: „Viešieji geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, regioniniai viešieji geriamojo vandens tiekėjai sudaro nuotekų tvarkymo sutartis su nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiais asmenimis pagal viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo teisės aktų nustatyta tvarka parengtas tipinės, bendrąsias sąlygas“. Siūlome papildyti 32 str. 8 d. išdėstant ją taip: Geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartis, geriamojo vandens tiekimo karštam vandeniui ruošti ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartis su vartotojais, abonentais (įskaitant tuos subjektus, kurie individualiesiems nuotekų turėtojams teikia nuotekų transportavimo paslaugas, kurie eksploatuoja stacionarius taršos šaltinius) turi būti sudaroma pagal viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir (ar) nuotekų tvarkytojo teisės aktų	viršija bazinį nuotekų užterštumą, reikėtų nuolatos iš kiekvieno būsto imti mėginius, kurių rezultatai būtų sužinomi mažiausiai po 7 dienų, todėl gali kilti ginčai dėl rezultatų tikrumo, taip pat ženkliai padidės administracinė našta nuotekų tvarkymo paslaugas teikiantiems asmenims, mėginių ėmimo ir tyrimų kaštai išaugs ir dėl to padidės vartotojams nuotekų tvarkymo kaina.
--	--	--

		nustatyta tvarka parengtas tipines, bendrąsias sąlygas. Šiame punkte minėta geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutartis įsigalioja ne anksčiau kaip po 14 (keturiolikos) dienų nuo viešo paskelbimo dienos. Minėtos sutarties sąlygos viešai skelbiamos viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo interneto svetainėje ar kitais būdais (elektroniniu būdu (elektroniniu paštu, savitarnos svetainėje), klientų aptarnavimo skyriuje). Jei šiame punkte minėti vartotojai, abonentai iki nurodyto geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo sutarties įsigaliojimo momento viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui raštu nepraneša apie nesutikimą su sutarties sąlygomis, laikoma, kad jie sutinka su sutarties sąlygomis ir jos šalims galioja.	
14.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	1. Papildyti 3 straipsnį 16 ³ dalimi: KARŠTAS VANDUO – geriamas vanduo pastato karšto vandens ruošimo įrenginyje pašildytas iki higienos normų nustatytos temperatūros.	Neatsižvelgta. Ne šio Įstatymo projekto reglamentavimo dalykas.
15.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	„16 ³ . Karšto vandens apskaitos prietaisai – vartotojų sunaudoto geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju už sunaudotą geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti, kai karštas vanduo ruošiamas pastate įrengtame karšto vandens ruošimo įrenginyje.	Neatsižvelgta. Vykdant LR Vyriausybės 2017-06-28 nutarimą Nr. 521 „Dėl Antano Algimanto Miškinio peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo“, kuriuo Aplinkos ministerijai pavesta parengti ir pateikti Vyriausybei Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo projektą, reglamentuojant geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo teises ir pareigas, kai daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme įtvirtintą 2-ąją apsirūpinimo karštu vandeniu būdą: šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti perkamas iš geriamojo vandens tiekėjo. Atsižvelgiant į tai, manome, kad Įstatymo projekte pateikta sąvoka yra tinkama.
16.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „32 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties sudarymas ir nutraukimas 6. Daugiabučių namų, kuriuose įrengti karšto vandens ruošimo įrenginiai (šilumos punktai), vartotojai privalo su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju sudaryti rašytinę	Neatsižvelgta. Vykdant LR Vyriausybės 2017-06-28 nutarimą Nr. 521 „Dėl Antano Algimanto Miškinio peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo“, kuriuo Aplinkos ministerijai pavesta parengti ir pateikti Vyriausybei Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo

		geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį. Jeigu vartotojas atsisako pasirašyti viešąją geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo sutartį, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešoji sutartis laikoma sudaryta pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas.	projektą, reglamentuojant geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo teises ir pareigas, kai daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme įtvirtintą 2-ąją apsirūpinimo karštu vandeniu būdą: šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti perkamas iš geriamojo vandens tiekėjo. Atsižvelgiant į tai, manome, kad Įstatymo projekte pateiktas reglamentavimas yra tinkamas.
17.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	7. Abonentai ir vartotojai, kuriems dėl techninių ar kitų, PATEISINAMŲ, priežasčių nėra galimybės įrengti geriamojo vandens apskaitos prietaisų, karšto vandens apskaitos prietaisų už geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo patiektą geriamąjį vandenį, geriamąjį vandenį karštam vandeniui ruošti atsiskaito PAGAL APLINKOS MINISTERIJOS NUSTATYTAS NORMAS Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose nustatyta tvarka.	Neatsižvelgta LR Vyriausybės 2007 m. sausio 31 d. nutarimu Nr. 126 patvirtinto Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinių sąlygų aprašo 54 nustatyta suvartoto geriamojo vandens kiekio apskaičiavimo tvarka, todėl nėra poreikio tai reglamentuoti Įstatymo projekte.
18.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	Įrengiant geriamo vandens, karšto vandens, nuotekų apskaitos prietaisus esami apskaitos prietaisai gražinami jų savininkams.	Neatsižvelgta. Ne šio Įstatymo projekto reglamentavimo dalykas.
19.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	Jeigu daugiabučio namo butų ar patalpų savininkai neleidžia geriamo vandens tiekėjui įrengti geriamo ar karšto vandens apskaitos prietaisų, ši paslauga jiems neteikiama arba jos teikimas nutraukiamas teisės aktų nustatyta tvarka.	Neatsižvelgta. Geriamojo vandens tiekimo paslaugos sustabdymas nėra proporcinga ir pagrįsta priemonė (sankcija) už neįsileidimą.
20.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	20 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas 1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, ENERGETIKOS MINISTERIJA ir Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija iki įstatymo įsigaliojimo pagal Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme nustatytą kompetenciją priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.	Neatsižvelgta. Šis Įstatymo projektas nereglamentuoja Energetikos ministerijos kompetencijos. Pažymėtina, kad Aiškinamajame rašte nurodytas teisės aktas, kurį įsigaliojus Įstatymo projektui, turės pakisti Energetikos ministerija.
21.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	5. „Po šio įstatymo įsigaliojimo geriamo vandens tiekėjai įrengia geriamo ir karšto vandens apskaitos prietaisus tik su nuotoliniu duomenų nuėmimu <....>“.	Neatsižvelgta. Energetikos ministerija vykdo Energijos suvartojimo reguliavimo prietaisų šilumos vartotojams ir išmanios apskaitos prietaisų dujų, elektros, šilumos, karšto ir geriamojo vandens vartotojams diegimo projektą, kurio metu bus detalai išnagrinėtas šių prietaisų tikslingumas, įtaką

			sąnaudų kainoms ir t. t.
22.	Buitinių vartotojų sąjungos 2018-01-29 raštas Nr. 2	P.S. Siūlome vienkart viešojo intereso tenkinimo tikslu, Geriamo vandens ir nuotekų tvarkymo įstatymą papildyti geriamo vandens tiekėjų pelno ir vadovybės atlyginimų viešiniu: „36 straipsnis. Informacijos teikimas visuomenei, valstybės ir savivaldybių institucijoms 1. Informacija apie geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją, <...>renovaciją, paslaugų kainas ir tarifus, jų struktūrą, PELNĄ, VADOVYBĖS ATLYGINIMUS, yra vieša, skelbiama savivaldybių, geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų interneto svetainėse“.	Neatsižvelgta. Ne šio Įstatymo projekto reglamentavimo dalykas.
23.	LR Vyriausybės kanceliarijos 2018-05-23 raštu Nr. S-1717 persiųstas Buitinių vartotojų 2018-05-22 raštas Nr. 9	„Vienkart tenka pažymėti tai, kad liko neįvertinta ankščiau mūsų pateiktą informaciją dėl nuostatos: <i>„kai geriamo vandens pirkimo pardavimo vieta yra butas ar kita patalpa, kitiems asmenims priklausantys karšto vandens apskaitos prietaisai perduodami naudotis geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui“</i>, kuri akivaizdžiai ir nepaneigiamai prieštarauja LR Konstitucijai: <i>(23 straipsnis Nuosavybė neliečiama. Nuosavybės teisės saugo įstatymai. Nuosavybė gali būti paimama tik įstatymo nustatyta tvarka visuomenės poreikiams ir teisingai atlyginama.)“</i>	Neatsižvelgta. Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad „kitiems asmenims priklausantys karšto vandens apskaitos prietaisai, kai vartotojai daugiabučiuose namuose Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka Šilumos ūkio įstatyme įtvirtintą apsirūpinimo karštu vandeniu būdą – šiluma karštam vandeniui ruošti perkama iš šilumos tiekėjo, o geriamasis vanduo karštam vandeniui ruošti iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, ir kai pirkimo pardavimo vieta yra butas ar kita patalpa, perduodami naudotis geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse nustatyta tvarka.“ Pažymėtina, kad „perdavimas naudoti“ nėra tapatus nuosavybės teisės apsaugos principo kontekste „perdavimas neatlygintinai nuosavybėn“, todėl neprieštarauja Konstitucijai.
24.	LR Vyriausybės kanceliarijos 2018-05-23 raštu Nr. S-1717 persiųstas Buitinių vartotojų 2018-05-22 raštas Nr. 9	O kas liečia nuostatą: <i>„Kai daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai geriamojo vandens pirkimo ir pardavimo vietą pasirenka įvade, tokiu atveju geriamojo vandens tiekėjas neturėtų pareigos įrengti geriamojo vandens apskaitos prietaisų butuose ir kitose patalpose, todėl savininkai bendru sutarimu turėtų nuspręsti, kaip bus nustatomas kiekvieno vartotojo suvartoto geriamojo vandens kiekis (pagal apskaitos prietaisus, butų ar kitų patalpų plotą, ir t. t.);“</i> ji irgi sumoje yra netinkama, nes Civilinis kodeksas nustato: Tokiu būdu daugiabučiuose namuose geriamo vandens tiekėjas su buitinais vartotojais privalo tiesiogiai sudaryti viešąsias vartojimo	Neatsižvelgta. Civilinio kodekso 6.383 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „Energijos pirkimo-pardavimo sutartis sudaroma su abonentu tik tuo atveju, kai jis turi energiją naudojančius įrenginius ar nustatytus techninius reikalavimus atitinkančius vidaus tinklus, kurie yra prijungti prie energijos tiekimo tinklų, ir kai įrengti energijos apskaitos prietaisai. <...> Teisės aktų nustatytais atvejais energijos pirkimo-pardavimo sutartis su abonentu gali būti sudaroma ir tuo atveju, kai nėra tiesioginės šių energijos išteklių apskaitos tarp energijos tiekėjo ir abonto.“

		sutartis geriamam (šaltam) vandeniui tiekti, įrengti apskaitos prietaisus, ir, vadovaudamasis Būhalterinės apskaitos įstatymu, jiems pateikti apmokėjimo dokumentus. Ir apie koki nors mokėjimų pasiskirstymą tarp daugiabučių namų buitinių vartotojų, vien tik vadovaujantis sveiko proto logika, teisinėje valstybėje net kalba negali eiti.	Pažymėtina, kad Įstatymo projekte įtvirtinta nuostata galioja nuo 2007 m. įsigaliojusio Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo.
25.	LR Vyriausybės kanceliarijos 2018-05-23 raštu Nr. S-1717 persiųstas Buitinių vartotojų 2018-05-22 raštas Nr. 9	Todėl geras klausimas – kodėl Įstatymo projekte nenustatyta, kad jeigu vartotojas neleidžia įrengti – pakeisti geriamo vandens apskaitos prietaiso, geriamas vanduo jam netiekiamas.	Neatsižvelgta. Geriamasis vanduo – gyvybiškai būtinas produktas. Pateiktas siūlymas nėra proporcingas ir pagrįstas už neįsileidimą įrengti apskaitos prietaisą, kad nutraukti paslaugos tiekimą. Be to, LR aplinkos ministro 2006 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. D1-629 patvirtintų Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklių 57 punkte nustatyta, kad „atsisakius įleisti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotą atstovą, <...> atlikti atsiskaitomųjų geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisų, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros priežiūrą (įrengti ar pakeisti atsiskaitomuosius geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisus, atlikti jų metrologinę patikrą, patikrinti apskaitos prietaisų techninę būklę, eksploataavimo sąlygas, patikrinti vandentiekio įvado ir (ar) nuotekų <...> nuo atsisakymo įleisti dienos <...> suvartoto geriamojo vandens kiekis ir (ar) išleistų nuotekų kiekis vartotojams skaičiuojamas vidutinį savivaldybėje suvartojamo geriamojo vandens kiekį <...>“.
26.	Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos 2018-06-05 raštas Nr. 57	„Kategoriškai nesutinkame su Projekto 7 straipsniu keičiamo Įstatymo 16 straipsnio 13¹ punktu, kadangi viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas neužsiima statybos verslu, nes pagrindinė jo veikla yra geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų tvarkymas. <...> Pastebėtina, jog viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas neturi teisės kredituoti tinklų privačiuose tinkluose įrengimo, kadangi jis nėra finansų įstaiga, neužsiima finansine investicine veikla, neturi teisės dovanoti lėšų gyventojams jų tinklų įrengimui. Be to, iš punkto nuostatų nėra aišku, nuo kur (ar nuo asmeniui priklausančio nuosavybės teise pastato, ar nuo valstybės ar savivaldybės žemės ribos) iki vandentiekio šulinio, nuotekų priėmimo šulinio, nuotekų siurblynės (esant slėginei nuotekų linijai), individualaus namo nuotekų valyklos, nuotekų kaupimo	Atsižvelgta iš dalies. Įstatymo projekto 13¹ dalyje įtvirtinta vieta, nuo kurios vandens tiekėjas privalo nutiesti infrastruktūrą. „viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nutiesia geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą <i>nuo turto ribos (valstybės ar savivaldybės žemės ribos)</i> iki asmens nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo vandentiekio šulinio, nuotekų priėmimo šulinio, nuotekų siurblynės (esant slėginei nuotekų linijai), individualaus namo nuotekų valyklos, nuotekų kaupimo įrenginių, esančių arčiausiai prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens

	įrenginių, esančių arčiausiai prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo valdomos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros infrastruktūrą turi nutiesti viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas. Kartu pastebėtina, kad net ir nutiesus tinklus privačiuose žemės sklypuose, gyventojų pasijungimo prie viešosios geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros problema nebus išspręsta, kadangi nei šiame, nei kituose Projekto straipsniuose nesiūloma įpareigoti asmenis įsirengti sanitarinius-techninius prietaisus, reikalingus naudotis viešosiomis geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugomis <...>“	tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros.” Įstatymo 26 straipsnio 2 punkte nustatyta, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas vykdydamas licencijuojamos veiklos sąlygas privalo užtikrinti naudojamą geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtrą ir prijungti jo prižiūrime viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje esančius abonentų ir vartotojų įrenginius prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų. Įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros ir jos objektų statyba savivaldybės teritorijoje vykdoma laikantis šio įstatymo, Statybos įstatymo, Teritorijų planavimo įstatymo, savivaldybės tarybos patvirtinto geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plano ir kitų teisės aktų reikalavimų“. Atsižvelgiant į tai, geriamojo vandens tiekėjai vykdo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros statybą. Pažymėtina, kad Įstatymo projekte numatoma pareiga vandens tiekėjui nutiesti infrastruktūrą aglomeracijose, asmenims iki asmens nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomoje žemėje iki įrenginio, kuris neatitinka teisės aktuose nustatytų nuotekų tvarkymo reikalavimų, todėl manytina, kad šie asmenys turės įsirengę sanitarinius-techninius prietaisus.
--	--	--